

یادبودی برای مرحوم حاج حسن غفاری که معتمد محله نوده بود

به کار خیر «نه» نمی‌گفت

از بزرگ‌ترین یادگاری‌های نیک‌او، همکاری در ساخت مسجد محله بود. او را از خیران اصلی می‌دانستند. اما سخاوت او به همین جا ختم نمی‌شد. آقا محسن ادامه می‌دهد: مرحوم غفاری خانه شخصی‌اش را که یک کوچه بامسجدفاصله داشت وقف مسجد کرد تا کرایه آن را صرف امورات خانه خدا کنند.

●● مرجعی برای حل مشکلات

به گفته این عضو شورای اجتماعی محله نوده حاجی غفاری تنها یک خیر نبود؛ او بزرگ محله بود. مرجعی برای حل مشکلات، چهره‌ای آشنا برای درددل کردن و کلامش برای همه حرمت داشت. این جایگاه را نه با سال‌خوردگی، که با اخلاق و مردمداری به دست آورده بود. همچنین، یادگار ماندگار خانواده غفاری و بستگانشان، حسینیه بیت الرقیه^(س) است که به کمک آنان بنا شده و امروزه میزبان مراسم مذهبی و محلی است. وقتی از رضایی می‌خواهیم در مورد اخلاق و منش مرحوم سخن بگوییم؛ او توضیح می‌دهد: خوش اخلاقی، مهربانی و مسئولیت‌پذیری او در قبال هموعانش نمره بیست دارد. او نه تنها یک کهنسال، بلکه گنجینه اخلاق برای محله ما بود که نبودنش همیشه احساس خواهد شد.

از برجسته‌ترین خدمات نیک مرحوم غفاری، مشارکت و دستگیری از نیازمندان و کمک به ساخت مسجد امام حسین^(ع) در توس ۵۵ بود که یادگاری ماندگار از ایمان و نیکوکاری اوست

امام حسین^(ع) در توس ۵۵ بود که یادگاری ماندگار از ایمان و نیکوکاری اوست.

آنچه نام مرحوم غفاری را در دل هم محله‌ای‌ها جاودانه کرد، دل بزرگ و دست بخشنده‌اش بود. او در هر امر خیری پیش قدم بود؛ گاهی در جمع‌آوری کمک‌های مردمی برای نیازمندان، گاهی در یاری دادن به مسجد و هیئت، و زمانی در برپایی مراسم روضه. هیچ‌گاه به راحتی از کنار نیازمندان نمی‌گذشت. دریغ کردن برای او واژه‌ای ناشناخته بود.

صفائی | در دل محله‌ای که روزگاری دیوار خانه‌هایش از کلوخ بود و صفای دیگری داشت، برای سال‌ها مردی زندگی می‌کرد که گویی ریشه در تاریخ این خاک داشت. حاج حسن غفاری، کشاورزی کهن سال که خاطرات محله با وجودش گره خورده بود.

بیش از ۹ دهه از عمر پربرکتش را سپری کرده بود و نه تنها خودش، که پدر و مادرش نیز ساکن همین تکه از مشهد بودند. او فرزند اصیل این محله بود و همه زندگی‌اش در همین کوچه پس‌کوچه‌هایی گذشت که هر و جب آن را به خوبی می‌شناخت.

دو هفته پیش، خبر درگذشت حاج حسن غفاری، پیرغلام اهل بیت^(ع) و ساکن توس ۵۵ در محله نوده، در گروه‌های محلی فضای مجازی اعلام شد.

مرحوم غفاری، عمری را در راه عشق به سیدالشهدا^(ع) سپری کرده و از برپاکنندگان پرتلاش مراسم عزاداری حسینی بود و حضورش در مجالس ذکر، چراغی روشن‌گر برای اهالی ایمان به شمار می‌رفت.

●● یادگارهای ماندگار یک خیر بزرگ

محسن رضایی یکی از معتمدان محله نوده است که حاج حسن غفاری را خوب می‌شناخت و درباره او می‌گوید: از برجسته‌ترین خدمات نیک مرحوم غفاری، مشارکت و دستگیری از نیازمندان و کمک به ساخت مسجد

تجربه حضور در مسابقات جهانی
حاصل ۳ سال تلاش دانش آموز محله سعدآباد است

نوجوانی که کاراته را جدی گرفت

امید محله

سرم ضربه وارد کند. تجربه حضور در این سطح از مسابقات برایم ارزشمند بود و فهمیدم برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ باید سخت‌تر تمرین کنم.

●● این رشته چه کمکی به تو کرده است؟

رشته‌های رزمی اعتماد به نفس می‌آورد. برای من امنیت و آرامش به همراه داشته و یاد گرفتم در صورت نیاز از خودم دفاع کنم. مهم‌تر از همه اینکه کاراته به من یاد داده صبور باشم و با نظم و برنامه جلو بروم.

●● الگوی تو در این رشته ورزشی چه کسی است؟

استادم مصطفی ریگ افراز که خودش در مسابقات بین‌المللی جام هشتمین خورشید حضور داشت و در رده سنی بزرگ سالان مقام طلا را به دست آورد. به جز تکنیک‌های ورزشی، درس‌های اخلاقی زیادی از او یاد گرفتم؛ مثلاً اینکه در مسابقات اجازه ندهیم خشم بر ما مسلط شود. همیشه اخلاق و ورزشی را رعایت کنیم و احترام بزرگ‌ترها و پیشکسوتان را نگه داریم.

●● فعالیت فوق برنامه دیگری هم داری؟

بله، عضو پایگاه بسیج شهید منتظری مسجد حضرت رقیه^(س) هم هستم و در گشت‌های شبانه همکاری می‌کنم. کاراته در اینجا هم به کمک آمده است، چون توانایی دفاع از خود را دارم و می‌توانم بهتر در گروه فعالیت کنم.

توانایی‌هایم ایمان بیاورم و تمریناتم را جدی‌تر دنبال کنم.

●● چه سالی در مسابقه بین‌المللی جام هشتمین خورشید شرکت کردی؟

سال گذشته در دومین دوره این مسابقات حضور داشتم. در همان رقابت اول به حریف پاکستانی‌ام باختم و از دور مسابقات کنار رفتم.

●● چه شد که نتوانستی مسابقه را با برد به پایان برسانی؟

قد بلند حریف مانع اجرای تکنیک‌های من می‌شد، اما او به راحتی می‌توانست با پا به

صدرا سه سال است کاراته کار می‌کند و در این مدت توانسته در پنج مسابقه استانی شرکت کند و سه مدال به دست آورد. مرتضی راضی هفده سال دارد و ساکن محله سعدآباد است. او سال گذشته تجربه حضور در مسابقات جهانی جام خورشید را هم داشته است. اما نتوانسته حریف پاکستانی را مغلوب کند و از دور بازی‌ها حذف شده است؛ ولی هنوز با اراده و پشتکار تمرین می‌کند تا به اهداف و آرزوهایش برسد.

●● چه شد که سراغ ورزش رفتی؟

سه سال پیش به پیشنهاد دوست صمیمی‌ام که چند ماهی بود کاراته کار می‌کرد، به باشگاه رفتم. بعد از دیدن چند جلسه تمرینی او، من هم ثبت‌نام کردم و این رشته را شروع کردم. در همان چند جلسه اول و بعد از تمرینات علاقه‌ام به این رشته بیشتر شد.

●● چه کسی در این مسیر تشویقت کرد؟

پدرم مشوقم بود. او خودش در جوانی ۹ رشته رزمی را تمرین کرده است و تجربه زیادی در این رشته‌ها دارد. همیشه به من می‌گوید که ورزش را جدی دنبال کن و در اولویت کارهایت قرار بده. همین حمایت او باعث شد با انگیزه بیشتری ادامه بدهم.

●● در چه مسابقاتی مقام کسب کردی؟

سال اول بعد از چند ماه تمرین، در اولین مسابقه استانی شرکت کردم و توانستم مقام دوم رده نوجوانان را به دست بیاورم. دو سال بعد از آن هم دوباره در همین مسابقات استانی شرکت کردم و موفق شدم دو مدال طلا کسب کنم. این موفقیت‌ها باعث شد بیشتر به